

Protocol: kindermishandeling en huiselijk geweld 2018

Aanleiding voor de meldcode

Sinds juli 2013 zijn we als organisatie verplicht op grond van de Wet: 'verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling' om een meldcode te hanteren. De meldcode richt zich op huiselijk geweld en kindermishandeling, waaronder ook seksueel en eerge relateerd geweld valt.

Toelichting kindermishandeling en huiselijk geweld

Onder *huiselijk geweld* wordt verstaan: lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld, of bedreiging door iemand uit de huiselijke kring. Onder *geweld* wordt verstaan: de fysieke, seksuele of psychische aantasting van de persoonlijke integriteit. Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: (ex-) partners, gezinsleden, familieleden en vrienden.

Onder *kindermishandeling* wordt verstaan: iedere vorm van een, voor een minderjarige, bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard waardoor ernstige schade wordt aangebracht in de vorm van fysiek of psychisch letsel. Er wordt onderscheid gemaakt tussen de volgende vormen van kindermishandeling:

- Lichamelijke mishandeling: alle vormen van lichamelijk geweld.
- Emotionele of geestelijke mishandeling: zoals een volwassen persoon scheldt het kind regelmatig uit, doet afwijzend en vijandig tegen het kind of maakt het kind opzettelijk bang.
- Lichamelijke verwaarlozing: het kind krijgt niet de zorg en verzorging die het nodig heeft.
- Emotionele of geestelijke verwaarlozing: doorlopend tekort aan positieve aandacht voor het kind zoals negeren van de behoefte van het kind aan liefde, warmte, geborgenheid. Hieronder valt ook de situatie waarbij een kind getuige is van geweld tussen ouders of verzorgers.
- Seksueel misbruik: bijvoorbeeld seksuele aanrakingen die een volwassene een kind opdringt.

Beschrijving van de meldcode

De verplichting om een meldcode te hanteren heeft als doel Wauw speciaal voor jou te ondersteunen in de omgang met signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Een meldcode bevat onder andere een stappenplan. Het stappenplan leidt ons door het proces vanaf het moment dat we signaleren tot het moment dat we een beslissing nemen over het al dan niet doen van een melding. De stappen maken ons duidelijk wat er van ons wordt verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling. Daarnaast wordt er beschreven hoe we rekening kunnen houden met ons beroepsgeheim. Ten slotte kunnen via deze weg op een verantwoorde wijze tot het besluit van een melding komen. De stappen van het stappenplan zijn in een volgorde gerangschikt maar deze hoeft niet aan gehouden te worden. De stappen moeten doorlopen zijn voordat iemand een melding doet. Het kind kan ook getuige zijn van het huiselijk geweld of kindermishandeling. De stappen van de meldcode moeten dan ook gevolgd worden.

Uitzonderingen

Geweld gepleegd door een professional ten opzichte van een kind valt buiten het bereik van de meldcode. In dat geval moet de *directrice* geïnformeerd worden. Signalen over mogelijk geweld gepleegd tussen kinderen valt niet onder het stappenplan van de meldcode. De signalen moeten gemeld worden bij de *orthopedagoog/psycholoog*.

Stappenplan meldcode Wauw speciaal voor jou

Stap 1: In kaart brengen van signalen

De *signalen* dienen we in kaart te brengen bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling. Bij Wauw speciaal voor jou zullen de medewerkers van Wauw deze signalen in het evaluatieformulier na een activiteit verwerken. De signalen dienen **feitelijk** te worden beschreven. In het geval van een hypothese of veronderstelling dient dit specifiek aangegeven te worden met de bijbehorende bron. De orthopedagoog/psycholoog zal deze signalen in kaart brengen door middel van de **digitale logboeken** en het overzicht hierin bewaren. Er zijn **signaleringslijsten** beschikbaar voor alle leeftijden in het digitale mapje 'kindzorg' van Wauw speciaal voor jou. Deze lijsten zijn te gebruiken om een duidelijk beeld te krijgen van de situatie van het kind.

Stap 2: Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van het Veilig Thuis en het Veilig Thuis

De orthopedagoog/psycholoog kan ten alle tijden advies opvragen aan het Veilig Thuis en het Veilig Thuis. Dit kan gedaan worden om een inschatting te maken van de problemen, overleg te houden om over deze vermoedens met ouders in gesprek te gaan en uiteindelijk te kijken welke hulp de cliënt nodig heeft. Het is niet nodig om de naam van de cliënt of de organisatie te vertellen. Het Veilig Thuis zal geen gegevens vastleggen en geen actie ondernemen. Alle gesprekken die binnen de organisatie gevoerd worden, dienen vastgelegd te worden.

Stap 3: Gesprek met de cliënt

De signalen moeten worden besproken met het kind. Een melding doen zonder dat de signalen zijn besproken met het kind kan worden gedaan. Dit kan alleen worden gedaan als er duidelijke aanwijzingen zijn dat de veiligheid van iemand in het geding komt of zou kunnen zijn. Het kan ook worden gedaan als er goede redenen zijn om te veronderstellen dat het kind door het gesprek het contact met ons zal verbreken en dat het kind daardoor niet voldoende meer kan worden beschermd tegen het mogelijke geweld. Het kind kan het vertrouwen kwijtraken. Er moet worden beoordeeld of er een gesprek gevoerd kan worden met het kind. Bij minderjarigen moet er ook een gesprek worden gevoerd met de ouders. Een gesprek kan achterwege blijven in verband met de veiligheid van het kind.

Stap 4: Weeg de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling en vraag in geval van twijfel altijd (opnieuw) advies aan het Veilig Thuis of het Veilig Thuis

Na stap een tot en met drie wordt de aard en de ernst van het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling afgewogen. Hier wordt een risicotaxatie-instrument voor gebruikt. Het Veilig Thuis of het Veilig Thuis kan ook ingeschakeld worden als het nodig is.

Stap 5: Beslissen: zelf hulp organiseren of melden

Er wordt besloten of Wauw speciaal voor jou zelf hulp organiseert of dat er een melding wordt gedaan. Wanneer Wauw denkt het kind voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling te kunnen beschermen dan dient er noodzakelijke hulp georganiseerd te worden. Vervolgens dienen de effecten van deze hulp gevolgd te worden en bij geen of weinig effect alsnog een melding.

Bij de gemaakte keuze om de vermoedens te melden wordt er begonnen met de vermoedens bij het Veilig Thuis te melden. Het is belangrijk om de feiten en gebeurtenissen te melden. Als informatie van anderen komt is het belangrijk dit te benoemen. In overleg met het Veilig Thuis wordt er overlegd of er binnen de organisatie nog iets gedaan kan worden ter bescherming van de cliënt. Bij een cliënt van 12 jaar en ouder dient de melding besproken te worden. Bij een cliënt jonger dan 16 jaar dienen ook ouders ingelicht te worden.